

BORSSZEM JANKÓ

SÉTA KÖZBEN.

S—y P. Tudod barátom, már az még is sok . . .
 T—a K. No!
 S—y P. Hogy azoknak ott hátul van orcájuk együtt járni, mikor egymásról . . .
 T—a K. Tudod, a cselédek nyavalyája az u r i tempó.

K—thy. Tudod Lajcsi, már az mégis sok . . .
 Cs—i. No!
 K—thy. Hogy azoknak ott elől van orcájuk együtt járni, mikor egymásról . . .
 Cs—i. Tudod, a nagy urak nyavalyája a cseléd-tempó.

„Lenni vagy nem lenni!“

(Az „Ellenőr“-bül.)

I.

LENNI vagy nem lenni! — oppositiónak. Enni vagy nem enni! a kormányzás almájából. Ezt a kérdést intézve magunkhoz, okvetetlenül következik a harmadik: „tenni vagy nem tenni“, amire a Bittó-kabinét csak ezzel válaszolhat: „menni vagy nem menni.“

Ebben megvan a helyzeti színrajz, melyen mérnöki tudomány nélkül is eligazodhatik mindenki, aki nem tartozik a clique uralom zsoldtányérnyaláson felhizlalt csatlósai közé. Pedig e fajtából sok táplálkozik ám a hatalmi husnak olcsó levesén uszkáló kölönczökön és erélyes hessegetés lesz szükséges arra, hogy a színfali bokrokban meglapuló nyulakat kiugraszszuk. Mert e gyönyörűség es madarak féltik a konczon rimáskodó nyeszlett málladékból össze-visszatákoltt kormánypálcza enyésző fényének minden sugarát és általuk nem fog egykönnyen engedtetni.

De ha a közérdeklődés naplopó reformátorait megüti a nemzeti hirlapos guta — megpusztul fészkek és az országos gézenguzok csalfaságuk pimasz meztelenségében, vaczogva a lelepleztetés hidegén — Spiegelberg ich kenne dir! — nem találva védő hajleket — wer reitet so spät durch Nacht und Wind? — szétlútnak a világrózsa négy irányában úgy, hogy a nemzeti genius asbottal ütheti nyomukat.

Hogy érhetjük el a nemzeti megtisztulás e nagy napját, arról holnap fogunk szólni.

II.

NEM vanatik hátra más mentség, mint a két éves tönk-garádzálkodás romjain a váltógazdaság elve szerint a józan conservatismus és egészséges liberalismus két koszorús harcosságának egyesített phalanxában keresni menekülést.

Sennyey és Tisza — Tisza és Sennyey.

Egyesültsétek e két férfi által egy nagy párttá, mely nem törődve a bécsi fürdősködő diplomácia bajuszának rángatózásával — platze du am Ballplatz, if you please! — megmenti a hazát quand méme. Lejárt a városligeti koczikázó dilettantismus tükörben tetszelgő genialitásának kórszaka s ez egyszer majd csinálunk ministeri listát másutt, mint ő excellentiája antichambre-jében s más által, mint monsieur Hyppolite által. La perruque noire szétbomlasztandó az actio fésűjének segélyével és — fällt das Collet, fällt auch der Graf. Vive la mère Angot!

De miképen? — Ez a kérdés.

Megmondjuk és fejünket tesszük rá, hogy a kormányi here tágasban fog kapálózni. A feje bubján fog állatni általa — s ez a megváltozott helyzet.

De erről holnap, mert mai cikkünk ugyanis hosszúra nyult és a henyé szövesztegetés lovagjainak

rendjelét inkább mások mellére tűzzük, magunk a rövidség velősségének egyszerű köntösében jelenkezvén szives olvasóink barátságos táborában.

III.

MIKÉPEN? — kérdeztük tegnap.

Megigértük, hogy megmondjuk ma és valóban megmondjuk, bármily ijedten csiripoljanak is a communiqué subventionált puha fészkeiben a felhivatalosan tollászokdó verebek.

Egyesüljön a két hivatott államférfi egy nagy párttá vagy amennyiben ez nem lehetséges, osztozzanak meg a hazamentési dicső hivatás fáradságos karszékeiben, melyek puha bársonyán most Klikkfiék terpeszkednek fogvájó tétlenséggel. Ami ezeknek puha bársony, az nekik tövises ülés lesz, melyre mi valóban nem áhitozunk; de a pusztulni induló nemzet jajszavára önéretetünkkel bele ülni nem vonakodhatunk.

Alakuljon két párt: conservativ és liberalis! Foglalja el a liberalis Tisza-kormány a sohasem vágyott karszéki bársonyt, álljon be Sennyey oppositiónak és aztán cseréljenek Klikkfiék rökönödő boszuságára.

IV.

DE kikből állassanak pártjaik? Eddigi pártjaikból a többség nem futván ki, szóba kell állni Klikkfiékkel.

Klikkfiék pártja tagosítás alá veendő. Tisza kihajítja magának a liberális részt, Sennyey a conservativet. De ez még nem elegendő. Következnek a mamelukok, ezeknek hitvány foszlányait Sennyey a kormány idejére átengedi Tiszának szavazógépies köpenynek, míg, ha Sennyey kerül kormányra, átveszi őket cum beneficio inventarii.

Ez nem elég.

Következnek a bérencz nyalakodók rugdalózó hadastyánai és kölykei — die Alten und die Jungen. — ezeket átveszi Tisza.

Tovább.

A főtisztelendő clerust átengedjük Sennyeynek, a vastagnyakuakat azonban mint kálvinista varjakat, megtartja Tisza.

Tovább!

A léha hivatalnoki had remegve pennarágó, akták porában sunyító vakandokjai mindig az uralkodó párt-hoz fognak szítani. Aki nem engedelmeskedik, fölébe kiáltatik: Der Bien muss!

Hasonlókép a soldateska.

Végül a minden hatalmi fény körül repkedő vacsoravesztők, tollaikról jól ismert pillangók, elvtelen tányérnyalók, rendjelhajhászok, libériás ácsorgók, nyálfolyásos taponczok, ragadós sáponczok s az éljenek torkig lakott böffentői.

Ezekből kikerül a többség.

Igy képzeljük mi a jövőt.

Többet ez alkalommal nem mondunk. Nyilatkozzék a romlatlan közvélemény szabad elhatározási forumán Catilinák által el nem tántorítható tribusok főnséges egyhanga egyhangulag — s a haza mentve leszen!

Az üllői kaszárnya udvarából.

Káplár. No ecsém, vagyon-e piczula az korczban?
Paraszt ujonez. Igenis nincsen, káplár uram,
csak egypár hitvány vörös krajczár.

Káplár. Akkor hát hapták! Sultert!

Káplár. Csörög-é píz abban az k—nyás por-
monyében, hékás?

Uri ujonez. Nem csörög biz abban, vitéz káp-
lár uram, mert az mind öreg bankó.

Káplár. Akkor hát szüret! Bá j f u s z!

POLEMIA.

ANDRÁSSY és Lónyay grófok — mint biztosan érte-
sültünk — a bécspesti vonalon találkozáván, Érsek-
ujvárott együtt étkeztek. Aki a két államférfi
közti viszonyt ismeri, nem fog minden utógondolat
nélkül azon beafsteak előtt elhaladhatni, mely az
érsekujvári pályaudvaron Magyarország e két nagy fia
által elköltetett.

„Pesti Napló.“

T. kollegánk a „Pesti Napló“ egy, az érsekuj-
vári pályaudvaron Lónyay és Andrássy grófok által el-
költött beafsteakhez a legsajátságosb kombinációkat
füzi. Minden magyar ember ismeri e két államférfi
multját s tudja, hogy már sok beafsteaket megettek
és épen az lett volna különös, ha semmitsem ettek
volna. Egyébiránt Lónyay gróf mitsem evett és
Andrássy gróf csak néma tanuja volt Lónyay gróf
étkezésének.

„Reform.“

Laptársunk fönnebbi felszólalása következtében
kijelentjük, hogy az érsekujvári találkozásból mi sem
akartunk a kellesténél nagyobb caasust csinálni.

„Pesti Napló.“

NYILATKOZAT.

ASBÓTH János ur kezdő hirlapíró nálam je-
lenkezett a peczérdús irályból leendő tan-
folyamra; általam azonban visszautasított,
kijelentvén: hogy órák adásával részemről nem
foglalkoztatik. Miután pedig nevezett Asbóth
János ur nem átkodott titkon, akaratom elle-
nére és beleegyezésem nélkül peczérdús stylom
legrégibb és leghasználtabb kifejezéseit eltulaj-
donítani, amint eltulajdonította már régebben
Stein és mások eszméit: kénytelen vagyok a
nyilvánosság előtt tiltakozni stylomnak azon
silány, szolgálai, gyermekes és nevetséges utánzása
ellen, mellyel Asbóth ur legujabban feltünést
okozni iparkodik.

Budapest, jan. 10. 1875.

Csernátony Lajos,

a peczérdús styl szabadalmazott fölfedezője.

High Life.

— A jég hátán. —

Ce jeudi.

Krricsi dear!
 Az olyan fálusi mágánybában, mint a tied, minden lehetséges. Tálán nincs is nálátok jég — és há van is jég, nincs hátá. Ázértt nem élhetéck én meg tinálátok. Hjáh, te rrángirt vágy, én dérrángirt vágyok. Nálám csak őseim szellemei kisértenek, nálád a kásznaárok és tisztárrtók járnák ki és be. Á moi les revenants, à vous les revenus! Nem rrosz, by coupon! Nyárron uszom mint a ponty, télen csuszom mint a pinty, — comme mr. Stieglitz, banquier á St. Pétersbourg, mikorr á Névá

Sierra Nevádává ván fágyvá. Á korrcsolyával legálább gyorrsán lehet carrièret csinálni Ázértt zengi Short-fellow, vágy hogy hívják:

When the skates are jingling —

mihez áztán Schiller hozzá rrimeli:

Dann freut sich der Jüngling.

Én nyitottám meg a skating seazont, hű Hálifáxonon, melyen távály ótá ki nem fogott a rroszda, sem a krrumplibetegség, sem a philloxera. Én üttem le legelső a jégrre, mivel Hálifáx — Fálliháx. Egy bukás sikerre. Sikerrült! By Jingo, tremendous vicz! Fágyásztó szellemszikrrá!

Különben a jég még kissé ürres. Very much xindle, but very little society! Csák madame la commandante des Landes — ámint a kis rfráncziá konzulátusi titkárr nevezé — tárrtjá fön rrajtá a prestiget. Que faire? Pshaw!

Mult vásárrnáp például a kis Nixhubernét bukattám meg azon szin álát, hogy fölemelem, — tudod, ázt a mignonne párrfümgýárrsónét. Quelle chûte . . . d' eau (de Cologne)! És megvállom, nem csálódtám benne; grrandiose vadulature, Krricserl! „Diva Wadelina Pattinage!“ kiálték elrrágádtáttvá és ő erre a lábával trillázott. Vadli mecum!

Hétfön pedig véletlenül ce cher Bélá hándwerrkjébe pfusoltám és egy kis jebuzeus Rrebekkát grrófnővé ávánszirrozattám, mágám se tudom hogýán. Áz ápjával volt kinn, a kivel holmi kis vexli-viszonyt kerresek márr rrégen s ezérrt rrengeteg aimable voltám a Freil irránt. Előszörr volt a jégen és nem tudtá fölsátolni a korrcsolyáját. Én tehát segitettem neki s mikorr ő kérrdezé hogy: „Wie kommt es?“ — én mágyárráztám hogy: „so kommt es.“ Áz ápjá, áhogy

messzirról a „vicomtesse“ czimeket hállá, mindjárrt odá fülelt és igen hizelegve látszott, hogy leányát comtessenek tárrtom. Rreménylenem, hogy ilyen captatio mellett szerrencsésen meglesz a vexli. Bárrátom, mindig a váltógázdásághoz szítottám. Sehrrrr gut, by Salamon!

Egyáltlán ázt tápásztáltám, hogy a jégen legkönnyebben lehet jégrre vinni a néemberreket. Á hol sikos a táláj, ott senki sem rröstell elcsuszni, merri tudja, hogy elesik. Ime tehát, a jég emánczipálja a nőt; a jég evvel a szabádság tálájává válozik, melyen mindenkinek jege és jogá ván elbukni. És így nyilvánváló, hogy a patinage nemcsak pusztá badinage, hanem mély morralphilosophico-socialpoliticus jelentősége ván. By Jackson Haines, ugy beszélek mint Mill Stuárrt Márrriá, a nágy ángol statesman and philosopher, és enmágámát fölülmulom tudománybán — ámi nem nehéz, ámbárr mágán tul senki sem mehet. Ultra Posse in 4 Acten mit xang nemo tenetur. Verstehst?

By Victor Emanuel Kant, há így folytátom, még átuárrrom a mágám árnyékát.

But now, my dear Krricsi, felicissima notte. Jégrre, mágyárr! Yours truly

MONOKLES.

A magyar „FAUST“-ból.

(Dóczy Lajos „Faust“-fordítása ellen a baloldal részéről némely jogosult kifogás emeltetvén, kivált a magyarság szempontjából, B. J. próbául átdolgozott egy részt a legújabb baloldali magyarság szerint. Az összehasonlítás — az eredetinek 167-ik és köv. lapjairól — ki fogja tüntetni az új átdolgozás minden előnyeit.)

Kerti jelenet.

SZEMÉLYEK:

Margit . . . . . Tisza ur
 Faust . . . . . Sennyei ur
 Márta . . . . . Csernátony ur
 Mefisto . . . . . Kecskeméthy ur

Tisza Margit.

Jól érzem én, kimél Nagyméltóságod,
 Magát hozzám csak úgy alázza le,
 Mint aspirans megszokta e jószágot,
 És szebb hiján velem is éri be.
 Ily Bécsbe' nevelt férfiu, tudom,
 Csak nevet a bihari pontokon.

Faust Pál.

Egy pislogásod, egy szavad,
 Nekem százötven szavazat. (Mégfogja a kezét.)

Tisza Margit.

Ugyan ne bántsá! Kérem minden szentre!
 Hisz olyan durva, demokrata kéz!
 Gondoljunk, kérem, társadalmi rendre, —
 Itt nem lehet: a szomszéd erre néz. (Elmennek.)

Cserna Márta.

Ön hát utas, s urát cseréli mindig?

Kecskemefisztó.

Az embert haj, krízisek kényszerítik.
Ki hagyna el örömmel jó helyet?
De mit használ, mikor rosszul fizet?

Cserna Márta.

Fürgébb korunkban járja ugy a hogy,
Nyakunkba venni egyre minden pártot;
De a tehetség egyre fogy,
S hogy vén korodra Asbótságba fogj,
Azt nem kívánja jó barátod.

Kecskemefisztó.

Borzadva nézek is elébe.

Cserna Márta.

Hjah, aranyos, gondold meg idejébe! (Elmennek.)

*

(Tisza Margit és Faust Pál ismét jönnek.)

Tisza Margit.

Szép szó! de, haj, hamar felejtve van;
Ön tud egy tárczát nekem félretenni.
De van, tudom, jelöltje számtalan,
S konzervatívabb nálam valamennyi.

Faust Pál.

Konzervatív! Hidd, így híjják sokan,
Mi csupa dölyf és hiúság.

Margit (naívu.)

Hogyan?

Faust Pál (lelkesevde.)

Oh, hogy ez édes szabadelvűség
Nem tudja soha jelszavak becsét,
Szép csökönyöd, mely ellenokra vak,
S a rabulistika e ritka gyöngye. . . .

Tisza Margit (édes szórakozottsággal.)

Szavazzon ön velem egy percze csak,
Én úntig érek rá, szavazni önre.

Faust Pál (kiváncsian.)

Talán sokszor magadra vagy?

Tisza Margit.

Bizony; a fejelem nem épen nagy;
De gondját mégis kell viselni:
Cselédünk lusta; magam söprök ám
S főzők ki mindent, későn és korán,
Mert pártom éhes, nem hágy vesztegelni,
S mohón esik a szidott koncz után,
Nem mintha épen rászorulva volna,
Mert mindeniknél járja dáridó,
Legtöbbre jutott őstől szép vagyonka,
Jószág, vagy ház, vagy egy concessió.
De én csak lassan élem most világom,
Mióta elhagyott Ghyczy öcsém.
Áttért a nyáron.

Sokat vesződtem a kicsinytel én,
De örömet előlről kezdeném,
Oly jámbor volt a kis szegény.

Faust Pál.

Ha rád ütött, mily pecsovics lehet!

Tisza Margit (szende mosolylyal.)

Én nevelém s ő nagyon szeretett.

Faust Pál.

Tudom, ez neked tiszta üdvöt szerzett.

Tisza Margit.

Az ám, de néha egy-egy bajos perczet.
Ágyamnál állt a bölcső ottand,
S mihelyt egy kissé mocczant,
Ébren valék; majd elcsitítni kellett
Majd szólaltatni gyenge ügyünk mellett;
S ha lábra állt, a szinemből kikelve,
Toppantva hívni szoros fegyelemre,
Aztán dementit írni reggel,
Szidatni titkon lapsereggel,
Melynek vezére napról napra más:
Biz az nem járja mindig kedvvel,
De jól esik rá tömör szavazás. (Elmennek.)

Cserna Márta.

Szegényke én: hiába vagyok rajta
Az ily vén róka nem javítható.

Kecskemefisztó.

Csak akadjon pár, mint a magad fajta, —
Ki tudja? Leszek balközép író.

Cserna Márta.

Hát igazán, nem késett el a leczke?
Nem ver Bittóért titkon a szivecske?

Kecskemefisztó.

Két pártlap s hozzá két szubvenczió,
A legaranyosb koalició.

Cserna Márta (zavarban.)

De ugy, csak gratis, . . kedve sohse gyütt?

Kecskemefisztó.

Gratis jó szivvel látnak mindenütt.

Cserna Márta.

Azaz, elvet nem érzett komolyat?

Kecskemefisztó.

Elv nélkül lenni soha sem szabad.

Cserna Márta.

Ah, ön nem ért!

Kecskemefisztó.

Bocsánat, hogy megsértem,

Ha tárczakérdés lesz, tán jobban értem. (Elmennek)

(Folytatása máskor, ha lesz.)

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— A tomboláról. —

Gyöpre legínysig!
Mán hogy ki a vikszos pádimen-
tomra! Mars be a jótékony lutriba!
Mer sok ám az adó-
tul megtört nyomor-
rék, akin segitteni köll. Csak azt nem értem, ha mán játékkal akarnak lökni a sanyaruságukon, mér nem oan játékhól folyamodtak, akihól mindenki legjobban ért, mert magyar!

Mindenek előtt pedig magyarok legyünk! Ott hányja el a fogát, ha jén tudom, mi fán ter-

mett az a tombola! Aszongyák görögű van. Maj mekérdem, ha otthon leszek, a Simon görögűt, aki zsidónak gyütt le hozzánk Dombszögre.

Ha mán terjed a civilizáció, terjedjen hát én rám is, mondok, s glanczossan kikészitettem magamot nímetnek. Bizony, még nímetnek is különb a magyar, csak akarjon. Hiszen csak rajtunk mulik, hogy nem mi vagyunk a legelső nemzet. De lehet is bírni a szittya természetvel! Nem köll annak, ha czíntányéron kínálják, se! Elég nekünk, hogy a legdicsebb faj vagyunk nagy e velágon!

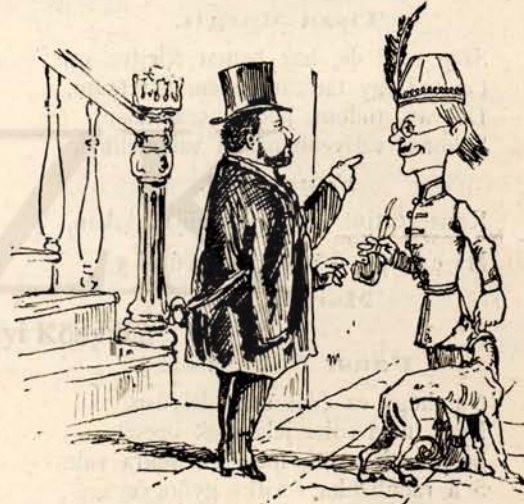
Odamenni gyalog mentem. Ha nem az én szandlóferemen járhatok, inkább lábszáron.

— No Náczi, vagy minek hullajtottak erre a sáros gombócra, szólok ahol a gyerkőczhől, aki ott a lépcső alylyán kapdossa el az ember lábaféjit, hogy megsuvikszolja — siralom neked ez a vigadó, mi? Nesze a csizmám, szaladj végig rajta!

Hanyatt vágta magát mikor 5 szem piczulával körösztoltem meg a kőczos búbját. Öt fele szakadt, ahogy a fődrül fölszedegette. Bizon, még ekkora urat, bár gyalog szerrel jött, nem fagyúzott, már mint subiczkolt ez a süvölvény.

A grádicson csak úgy hömpölygött fölfele a nipsig. Memmegálltam az alsóbb fokon, mikor hunmi diszes honleányka édes anyástul karikázott el mellettem, a fordulón hallátom meg, félvér-e vagy telivér! Mer ienkor van a gusztó csak, ienkor főst legjobban a fehér személy. Hanem, kötném föl rajta ahány módi csinyálló van mind! — a hurczátul még a sarka vége se látszott egyiknek se! Csak elül emelgetik a szoknyát, most ez a tónus.

— Hát maga mi? kérdem, hogy felemagasságig fölszusoztam, akasztanáék föl a könyökínél fogva, aki azt a köbül való Jakab lajtorjáját megalkotta. Hát maga mi? kérdem azt a nímetnek rezolvált üveges tótót, akit a czúgos ájer csak úgy lebegtetett az odujába.

— Én, gérem, fagyom á billedér, ugatja a nyovolyás.

— Hogy fagyol, azt látom. — Ugyan ki bujtatott ebbe a maskarába?

— Gérem, eztet id van a madjar népmzedi gallagwandl.

— Forduljon ki belülled a tót miatyánk, mikor javában falod, görhes! mondok úgy magamba, ezér a szóér képen nyalnálak, ha volna. Főntszóval meg így: itt a cigará-szipkám, meg a Szellőm. Eztet a kettőt magának adom által. Hiba ne essen egyikbe se, mert letépem errül a taláalomra összerótt teteméről

a mundért. Ezzel egy flórest úgy a kezibe nyomtam, hogy maj lejejtette azt a csutka karját. Szervusz, Szellő! Ha megsimogat ez a nímet, ne szenvedd!

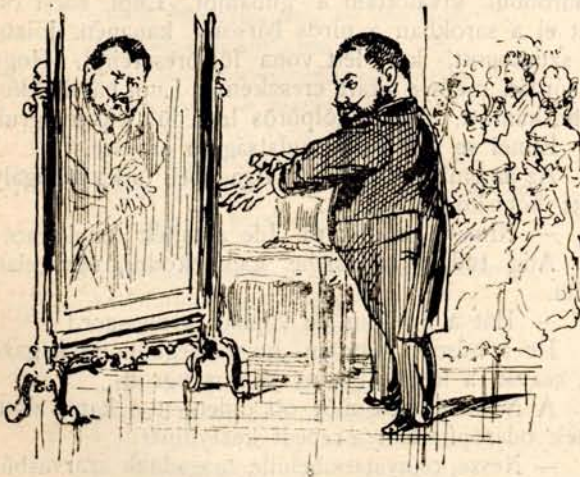
A gadrobban nagy volt a dúlakodás. De jén, a két könyökömet kiszögezve, hasogattam az emberhullámot, akar a gözös; a lábammal meg úgy szét rugdaltam ami eléje akadt, mint szérún a polyvát.

— Itt a gubám! Ezt fogja!

— Ne toszingáljon az oraság, mondja egy parfémos botos legény, majd ha rájún a sor. Rend muszáj leni!

Erre osztán vágtam is oan rendet, hogy a Pista kocsis se különbet a kaszállómon. A rőfős gavallért meg a térgyemmel úgy oda toszítottam a padhol, hogy a stelázsiról 300 téli kaput potyogott rá, meg a ruhaszedőkre. Szerettem volna nyomtatéknak a hegyibe ülni, de bévül mán megszöllumlott a muzsika.

Hamar a lábas tükör elejibe!

Kihuztam a keztyüt. Gazember nímetje kis numerust adott! A Muczi csikómnak nem vót oan kerseres az első patkoltatás, mint a gazdájának ez a keztyübe való belekényszeredés. Egyszerre csak — pűf neki! Akkorát repedt a disznó kecske-bűre, mint vert fal a kánikulában. Hát így mesztélláb-kézzel menjek be? . . . Egy kutya. Gyű be no!

Ez a paradicsom-kert csak! Mien vállak! Hát az ott, az a bögyös! Mit mutogatja, ha tilalmas? Mért is több az én szemem a kezemnél? Ha auszlóg, mérjenek is belülle! Hogy rakja a lábát az a kis pisze jószág. Oan kényessen, akar a „Bregyó“ kan-czám. Sahaj!

Szinte elnyögtem magam, akkorát sohajtottam!

De ni ni . . . mintha visszanyögne rá valaki. Egyszerre a vállam högyit üti meg egy zörgös legyező. Megfordulok . . . hát csak hogy el nem rőfentem magam, hogy jajj! . . . Hun is láttam már én ezt a daruban marasztalt?

— Honfikém édes, emlékezik még? . . . Üljön ide mellém, hamis!

Szentséges Leokádia! Hiszen ez az a kotlós Nád-szál Cziberella, vagy mi az ánya térgyinek hijják a néمبرnek felejtett vonyigóját!

— Bizon nassád, mondok, nem jutván eszemben hol lett légyön voltaképen szerencsém.

Ekkor látom meg Lupi bácsit hátúrú, a hogy a keze fejit melengeti a dereka tövin.

— A holdsugaras éjt, a szliácsi hölgyikét ön elfeledheté? Hálátlan! És úgy somolygott mint az eczetágy.

— Lupi bácsi! sugtam oda a fogamat csikoritva, forduljon mán erre, oszt vigyen vakon amerre lát! . . . Igaz! mondok főntszóval. Az isten Jézus ugyse! Hát nassád az, nassádkám? . . . Lupi bácsi! ordítottam titokba. Végre megfordult — megértett, nyakamba vetette azt az 50 fontos karját és vitt.

— Gyere Berczi, mondá ü. Bugaczi Laczi, Potyoghy Gyurka halálba keresnek.

— Ejnye, éppen hogy javába mulatnék ő nagyságával. Kezít csolkolom!

Ezzel egyet mártottam magamon, Lupi bácsit a nadrágszíjánál fogvást huztam magammal s a szála túsó sarkába származtunk egy hajtásra.

— Jó cukros gesztenyét, uram! Narancsot, teát! A szükölködők nevében! flótázza mögöttem egy hang.

Megfordulok. Ragyogó egy pesztra kínálhatta ami édessége volt.

— Ejnye, rúzsám, eszem a zúzóját, mondok, hát a legédesebbjébül a miye van, nem anna?

— Parancsol kandírozott mandulát, linczi tortát?

— Hogy vesztegeti, áldom annak a cukkerpakerájos bimbós kis szájának a virágos fakadását! Ha más idessig — sem nem mandula, sem nem linzer torta köll neköm. Nem iennel élek, nem ienön nevedtem én. Hanem hát abbul a saját termésű pusziájából juttasson vagy egy itczével!

A kis pesztra rám mereszti a szemit, a csipkés szakácskája zsebibül kivette a patyolat fehér keszkenőt, lejesett egy székre s úgy tele vihogta bögye szakadtából a kendőjít, hogy ha bonbó lett volna, kitette volna az itczét.

Egy téglázott haju öreg urnak a fülhel odahajulva, asszongya: qu'il est drôle, ce gentilhomme campagnard!

Hát grófkisasszony vót!

— Mán, mondok, ángliusul nem tudok. Dril-é, dról-é, asse bánom; de kappanyárnak éngöm ne tesszen tartanyi! És rangossan kidüllyesztve melylyemet, rátartósan odább lépködtem mint a kakas. Ebül is megitélheték, kappany vagyok-é, vasse.

— Há, schéner gafelír, herr fon Mokáni, tülem fogja veni legoláb harmencz lózt fir de tambala!

Hát ezt a libazsíron hízott jebuzeát micsoda fürgeteg lóditja az utamba?

— Na, nem ismeri engimet? In Föred! Föred sur Balaton? Frau von Kohn? Ami tánczoltok egyött az Annabálba?

Egy glédába álltunk a franczijába — neki ezzel mán tánczossa vótam.

— Hát maga az ifiasszony?

— Wie heiszt ifiasszony? Mikor vótam én ed ifiasszony? Sie Grobian was Sie sinten! Gatt, ezek a madjárok barbárok! Ollejan ungebildet natiön!

Ezzel vágta előre a sleppjét, tetőtül talpig megmért és otthagytott.

De sajnáltam, haj!

Abczug az ien mulatságnak!

Éppen hogy kezdik ordítanyi a numerusokat, a gadrobbul kivátottam a gubámot. Lupi bácsi ott aludt el a sarokban a piros bársony kanapén. Jóizüven szuszogott, kár lett vona fölébresztenyi. Hogy egy jördán melléje akart ereszkenni, Lupi bácsi akkorát horkantott, hogy a fölpörös leszédült a pamlagrul.

Ennél se volt jobb mulatságom az este.

Az az embernek ötözött vigadóbeli tarka papagály is ott bóbiskolt a széken.

— Nímet! orditok rá. Ide a tajték szipkámot! Alig tudott az eszibe kapaszkodni, úgy elálmodta.

— Hát a Szellóm, te kajdác professzor!

De a hűséges agaram, hogy meghallotta a gazdája szavát, a fülkébül a nyakamba ugrott.

A Náczi gyerek még ott didergett a kapu alatt. Ennek odaröpítettem a repedt keztyümet.

— Nesze, csinyátass belülle magadnak szarvasbőr nadrágot!

Hogy o d a jértem, még javába folt a mulatság,
az igazi, nőmös mulatság.
Ha'szölljek hát az a csöndes!

A. Micsoda szabadelvü-conservatív politikát is prédikál most az a Csernátoni?
B. Libér á lis politikát!

ROMANZERO.

- Don Alfonso y don Smerlingosz. -

- Uj ó-spanyol románez. -

„Mondd meg nékem, hű Smerlingosz:
Leszek-e én Carolingosz,
Vagy legalább Merovingosz
Spanyol trónon valaha? —“
„Hogy ne lennél? Sacramento!
Elstult a pronunciamiento,
Nem lesz már most több lamento
S mi nevetünk, hahaha!“

„Don Smerlingosz, hű curátor,
Leszek-e majd elég bátor? —
Spanyol trónra rosz sikhátor
Vezet — s vagyon félni ok.“
„Diákoeskám, don Alfonzó,
A spanyol trón nagyon vonzó:
Légy Quixote, — s én Sancho Ponzó
Leszek, ki szolgálni fog.“

„Hát mit szól majd bösz Szeránó,
— Én student, ő capitánó —
Ha „el trono castillano“
Hirtelen álám kerül? —“
„Serránóval ne törődjél,
Pakoldj csak es ozihelődjél, —
Légy király — s bármint veszdődjél —
Hogy zseni vagy: kiderül.“

„Hátha don Carlos haraxik
S ott a pyrenéák agg szik-
lái közt réám gyanaxik —

Denn er ist ein schlechter Mensch!“ —
„Nyitva néki már az ajtó,
Légy te őtet megszalajtó;
Hisz ő mindig sereghajtó
Volt — s te első eminens!“

„Jól van, megyek, don Smerlingosz,
Pakold be a gatyosz, ingosz,
Tódosz miosz zsebkendingosz,
S reám a hermelint add!
Isten veled Terézjánom,
Hogy elhagylak én nem bánom,
Szóljon hát a don-din-dánom, —
S a szent had, a hermandad!“

Don Perez de Szilva,
alfonzista poeta.

Monthyon díj a jövő nemzedék pénztárából annak, aki olyan könyvet ír, mely után csak egy egyénnel is több megélhet, mint a hányan eddig a biblia után megéltek.

A válságról jelent meg egy röpirat. Mottója: „Ami bűneink okozta mások vétkeiről.“

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

„Az ezérről.“ Tán alkalmasabb volna a dolgozatokat az „Ü-kös“-be küldeni, hol első része megjelent. Ön különben a büzt összetéveszti az élcezel. — **K. Várda, B.** Kitünő tréfa. Amint látja, már is fölhasználtuk. — „Házassági ajánlat“ Magán emberek ügybaja nem tartozik lapunkba, még akkor sem, ha a czikk elmésen volna is írva. Az adomát ellenben megrajzoltatjuk. — „Arab gyémántok.“ Sorukat ejtjük csodabogar-gyűjteményünkben. A „könyforrás“ nem válik be — **Öreg tábla-bíró.** Fájdá'om! nem értettük meg a szép szót — **Ráczevébe.** Mit ér az nekünk, ha az ottani publikum mulatni fog is a közlésen, ha magunk nem mulatunk rajta? — „Jáfet“. Van egy Jáfet, ki az apját keresi s végre meg is találja. Ön oly Jáfet, ki az élzetet keresi, de meg nem találja. — **Soroksár, N. M.** Alkalommal kiadjuk. — **Budapest???** Hogy a Franklin-társulat külföldi német lapoknak és hirdetőknék küldvén meg a „N. H.“-ra vonatkozó körözüvényét német szóval, igen természetes és egyáltalán nem hazaárulás. — **Szé-kely góbé.** Hadd morogjanak ők is szegénykék. Nincs az a magyar emberke, aki egy kissé ne magát tartaná a világ közép-pontjának. — **Szeged, B. S.** Hogy az „in nomine patris, matris tatrís et fatris“ régen benne volt már a Spiczig Iezig naptárában, ezt bizony magunk is elfelejtettük már Hadd élje vele vilá-gát a D. P. naptára. Nem az egyetlen „hódítás“, ami régi naptárainkból ez ujb a származott. — **Csepely, K-n a-n.** Ön l osztr. ért. forintot ígér, ha lapunkban megrajzoltatjuk, hogy azt a tanítót bektötték az istállóba. Gatt, milyen elmés! Tanuljon egy kis emberséget és — helyesírást. — **Grác, M. Ö.** A kiadóhivatal sajnálatlall mellőzi kérelmüket. — **Kentron.** Ez egyszer nem sült el. — „7 kép.“ Hasonló nem rég jelent meg s ennél draszticusabb. A bureau-jelenetet átadtuk rajzolóknak — **Vác, Cato.** Tán azóta e satyránál élesebb büntetés érte az ipsét. — **Don Caesar.** Nem üti meg a mértéket. — **Baka-élz.** Gyöngé. — **Debrezenbe.** A támadás nemtelen. Azért, hogy O. K. az „Egyetértés“ munkatársa, még nem azt teszi, hogy gonosz és buta. — „Sardonix“. A „Mátyás deák“-ról beküldött „élcz“ oly rosz, sőt szentelen, hogy csak épen a „M. deák“-ba való. — **Szarvas, G. P.** Kérjük a pontos czímet.

Háladatosság iskolája.

1865 – 1875.

1865. Egy sovány eb kezét nyalja H—d. püspöknek a koncert.

SZENT LUDAS MATYI NYOMDÁJA

1875. Kimaradván a koncert, a közben fölhízott eb megugatja egykori jóttevőjét, az érseket.

*

H—ld. Alig ismerek rá, ugy meghízott. Tehát mégis lesz kutyából szalonna!

8.

A világcsoda mint tombola és tréfajáték fölfedeztetett!

Csak 10 frtért o. é. kapható egy ily csoda-példány,

mely 100 különböző kiállítási tárgyból áll, és pedig:

1 finom elnyúló ruhakefe, 1 igen jó hajkefe, 1 utcai legyező, legújabb fazon, 1 giraff-tűzőfésű, 1 egész dominójáték, 1 arckép-album, 1 erős pénzárca, 1 gyak. levélárca, 1 ang. tollkés 2 pengével, 1 zsebóra láncszal, 1 elmés tárgy, 72 drb. jó ingomb, 1 állótűkör en miniature, 1 ékszer-cassette brigitlakattal, 1 japán gumialak, 1 igen gyakori. keztyűnyújtó, 1 csodadió csontfaragványnyal, 1 eleg. fali tűzészék, 1 csinos zseb-tűzészék, 1 pár amerikai harisnyakötő, 1 pár nyúlókony nadrágtartó, 1 női Angot-öv, 100 finom aczeltoll, 1 finom dohány-szelence, 1 cukorszelence zárral, 12 tolltartó, 12 drb. igen jó írón, 1 compl. finom női készlet, 1 szivarszipka, száraz szívó, 1 doboz francia ténymáz, 1 drb. finom illatos szappan, 1 igen jól hangzó trombita, 1 éneklő mozgó táb, 1 üvegese hajolaj, igen finom, 1 üveg valódi kölni viz, 1 tűtartó, 1 szépen kiállított toll-cassette, 1 szép fali tükör, 1 finom arcképkéret, 1 festmény a legújabb művészek után, 1 gummi-ballon zenével, 1 legújabb szerkeztű légisztoly, 1 csomag fogpiszkáló, finom. válogatva, 1 francz. bűgösiga, 1 harmonika, 1 centimeter kantsukból, egy mérvessző, 1 választék órafityelek, 1 pláditű talmiaranyból, 1 csomag igen tartós hajtű, 1 doboz festék, 1 egészségügyi fogkefe, 1 etni válogatott fin. horgoló, 1 fodrászfésű, 1 eleg. zsebkéfe, 1 fin. erős sűrűfésű, 12 drb. furt-tekeres, 1 csont-nyelvvakaró, 1 czipóhúzó szaruból, 1 compl. jelzőkönyv tükörrel, 1 fin. bekötött jegyzőkönyv, 1 nagy szivartárca, 1 igen finom pénzacsokó, 1 ang. keztyűgomb, 1 gyak. kulcsfog, 1 pár evőeszköz öntött aczélból, 1 ang. szabó-olló, 1 finom festett víztálca, 1 finom orcsiptető, 1 britannia-főzélekkanal, 1 függőlakat rejtélyes zárral, 1 por-szemüveg, óvszer a por ellen, 1 tűz aranyozott gallérgomb, 1 pár Gizela-fülönfüggő, 1 igen eleg. bros, 1 györfű plaque-aranyból, 1 óralánc, legújabb fazon, 1 medaillon arckép számára, 1 compl. uri készlet, 1 szép molkereszt, 1 meglepő szép karperec, 1 trinkometer, ivók számára igen hasznos, 1 finom fejtű, 1 gyertyanyújtó gép, 1 egytetemes órakulcs, 1 hajtépő fültisztítóval, 1 jelzősip, 1 pár eleg. chemisette-gomb, 1 pár nadrágvédő, 1 gyak. dugaszhozó, 1 legújabb divatu nyakkendő-tű, 1 aczél-körömtisztító, 1 bronz kézi gyertyatartó, 1 nyakkendő-gyűrű, 1 oylindervédő, 1 igen gyak. kalaphorog, 1 hajnövesztő kenőcs, 1 borotválógépjáró, 1 berendezett zseb-írószer.

Az itt említett 100 díkaszorított kiállítási tárgy összesen csak 10 o. é. frtba kerül. Ugyanezek finomabb kivitelben 20, 30 és 50 frt.

Neu eröffneter

Czim: Wunderbazar, Wien, Praterstrasse 9.

Levélbeli megbízások az összeg előleges beküldése vagy posta-utánvét mellett végrehajthatnak.

FROHNER-szálloda

Budapesten.

Van szerencsém ezennel a t. utazókat, valamint Budapest t. cz. lakosait értesíteni, miszerint én mai nappal a minden körökben ismert

FROHNER-SZÁLLODÁT

átvettem és saját felügyeletem alatt tovább vezetem.

Miőn a t. cz. közönség az eddigi tulajdonos iránt tanusított bizalma reámi átruhaztatását kéri bátorkodom, főtőrekvésem oda léssen irányozva, pontos és ügyes szolgálat, valamint kitűnő ételek és italok által igen tisztelt vendégeim elégségét kinyerni, melylyel azoknak kegyébe ajánlva maradok

legmélyebb tisztelettel

Schmidt Nándor,

szállodatulajdonos.

Az Absolutismus

alatt, szerzetesek és apácák tévedéseinek érintése miatt confiscálva volt „Nemi élet titkai és veszélyei” című mű, mely ifjúkori vétkesek, tehetetlenek s a t. gyógyítására legjobb utasítást ad, s a bujakór elleni biztos óvszer mellett mindkét nemű ivarszervek ábráit s kórtörténeteket is tartalmaz — legújabb kiadásban szereshető 1 frton következő czim alatt: Dr. **Elber H.** Pesten, József-utcában 66. számú saját házában.

Ki telket, házat, birtokot, szállodát, gyárt stb. venni vagy eladni, bérleni vagy bérbeadni akar;
Ki állomással rendelkezik, vagy állomást keres, bármily szakmában legyen is;
Ki tőkepénzeket kiadni vagy fölvenni akar, nevezetesen nagyobb összegeket (és ha sűrűtős);

Ki házassági szövetségre akar lépni, legyen nő vagy férfi;
Ki valamely üzletbe mint résztvevő-társ belépni vagy társt keres;
Ki egyáltalában bármily hirdetést egy vagy más hirlapba beiktatni kíván: helyben vagy a távolban, az forduljon

LANG LIPÓT és TÁRS

I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatalához

Budapest, Mária-Valeria-utca Thonet-udvar.

Ugyanott mindenkinek lelkiismeretesen tanács adatik: melyek minden egyes eseténél a legezészerűbb hirlapok;
Ugyanott minden hirdetések külföldijazás nélkül szerkesztetnek és czélszerűen felszereltetnek;
Ugyanott a hirdetés ára ugyanaz, melyet minden hirlap közvetlenül számít;
Ugyanott végre minden a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetik, és a beérkező ajánlatok felbontatlanul az illető beiktatóknak kiszolgáltatnak;
Ugyanott minden megbízások a legesekélyebbtől a legnagyobb-bikig a legpontosabban foganatosítottatnak, miért kezeskedik a fentebbi szilárdhitelű cég.

Rautmann Frigyes

kiadásában, Budapesten, Lipot, város, templom-bazár 41. sz. megjelent s az ár beküldése után posta útján bérmentve szétküldetik:

Az elvesztett idegerőnek visszapótlása.

Öszinte tanácsadó mindazoknak kik erejük elfeésérlése által idegzetüket szétrombolták és káros s szomorító következményeiben szenvednek,

Szerkesztette

Dr. Krieglér Mór,

gyakorló orvos Budapesten, királyi utca 46. sz., 2. emelet.

Ara 1 forint.

Kapható egyszersmind minden könyvkereskedésben valamint a szerzőnél.

ROSENBERG TESTVÉREK KIADÁSÁBAN

Budapesten, egyetem-utca 2. sz., megjelent

Ifjúsági iratok minden korbeli gyermekek számára:

Forgó bácsi A. B. C.-és könyve jó gyermekek számára.

Középnagyságu negyedréti alakban, 26 lappal, kemény vászonkötésben, színes címlappal. E gyermekkönyv a nagy és a kis abécéjét tartalmazza, minden lapon egy-egy betűt néhány tréfás vagy jellemző alakkal az illető betű formájában s rövid verssel magyarázó szöveg gyanánt.

A képek pompásan színezvők,

s gazdag változatosságot nyújtanak a gyermek képzelmenek, úgy hogy a művészi erők által kiállított mű a maga nemében egyetlennek mondható.

Ára 1 frt 20 kr.

A DADA KÉPESKÖNYVE.

Középnagyságu negyedréti, keménykötésben 36 lap, színezett címlappal.

E könyv az olvasni még nem tudó gyermeknek bájos gyermekalakokat, jeleneteket és állatokat mutat oly fényes kiállításban, hogy a legkisebb gyermek is mohó örömmel fog

utána kapni s a művészi kivitel e színezett képeknél biztosítja azon célt, hogy a gyermek figyelme leköttesse s a feltüntetett jeleneteket minden magyarázat nélkül is megérti.

A könyv külső borítékát színes címlappal díszíti. — Ára 1 frt. 20 kr.

GYERMEK-LUGAS.

Középnagyságu negyedréti, keménykötésben 72 oldal, mintegy 40 gyönyörű, részint színezett, részint a szövegbe nyomott képet tartalmaz magyarázó szöveggel, elbeszélésekkel, mesékkel, dalokkal és költeményekkel.

E könyv azon célt, hogy vonzó tartalmával lekösse a gyermek figyelmét, kiválóan eléri, mert nem egyhangú, hanem gazdag val-

tozatban követi egymást a bő tartalom, míg oly gyermekkönyvek, melyek csupán egy mesét vagy elbeszélést nyújtanak, az említett célt csak nagyon ritkán érik el. A jelen könyvet a gyermek, még ha egyszer már végig is olvasta, újból és újból előveheti s érdekekkel lapozhatja, mert mindig talál benne valamit, ami figyelmét fölkeltsi sőt amit könyv nélkül is betaul, Ára 1 frt.

LECKE UTÁN.

Mulattató és tanulságos olvasmányok az érettebb ifjúság számára.

Középnagyságu negyedréti, keménykötésben 144 oldalon, mintegy 80 válogatott, részint színezett, részint a szövegbe nyomott képet tartalmaz vonzó szöveg kíséretében, továbbá elbeszéléseket, költeményeket, dalokat s gondosan szerkesztett ismeretterjesztő cikkeket.

E könyvnél a szerző célja az volt, hogy az ismeretterjesztő olvasmányt egyesítse a mulattatóval s ez oly mértékben sikerült, hogy e mű valódi kincs bányája az érettebb ifjúság számára. Minden szülő örömmel fogja

e könyvet gyermeke kezébe adni s még nagyobb örömmel fogja azt a már kissé érettebb elméjű gyermek fogadni s annak tartalmát élvezni és becsülni.

A „Lecke után“ e könyv a gyermeknek szórakozáson és mulatságon kívül még oktatást is nyújt s alig van a könyvpiaczen mű, mely az ifjúsági irodalomban eddig nagyon érzett ezen hiányt oly teljesen kitölthetné.

Ára 1 frt. 40 kr.

E négy könyv, melyről teljes meggyőződéssel mondhatjuk, hogy páratlanul áll az ifjúsági irodalomban, mesés olvasó ára dacára pazar fénynyel van kiállítva s nagyon ezélszerű ünnepi és alkalmi ajándékot képez.

ROSENBERG TESTVÉREK könyvkereskedése.